

Nr. 11438 / 01.08.2025

Către,

MINISTERUL FINANTELOR

Domnului Ráduly Róbert KÁLMÁN - Secretar de Stat

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

Domnului Adrian Nicușor NICA – Președinte

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

Domnului Horațiu-Remus MOLDOVAN - Președinte

Subiect: Observații legate de aplicarea modificărilor aduse prin Legea nr. 141/2025 privind unele măsuri fiscal-bugetare, la art. 17 din OUG nr. 158/2005 **privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate**

Stimați domni,

În contextul aplicării art. 17 din OUG 158/2005, astfel cum a fost modificat, începând cu data de 1 august 2025, prin articolul IX din Legea nr. 141/2025 - care stabilește cuantumul brut lunar al indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă (cod 01) în funcție de durata concediului medical cauzat de boli obișnuite sau de accidente în afara muncii, considerăm necesar să semnalăm o serie de aspecte tehnice și operaționale ce impun clarificări, în vederea unei aplicări corecte și echitabile de către angajatori.

Cadrul legal:

Legea nr. 141/2025 privind unele măsuri fiscal-bugetare, Art. IX

“- Articolul 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.074 din 29 noiembrie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

CAMERA CONSULTANȚILOR FISCALI

București, Str. Alexandru Constantinescu nr. 61, Sectorul 1, Cod poștal 011427

e-mail: office@ccfiscali.ro tel: 0377 900 700 fax: 0372 870 667

“(1) Cuantumul brut lunar al indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă cauzată de boli obișnuite sau de accidente în afara muncii se determină raportat la fiecare episod de boală, după cum urmează:

- a) prin aplicarea **procentului de 55%** asupra bazei de calcul stabilite conform art. 10 pentru certificatele de concediu medical eliberate pentru o **perioadă de până la 7 zile** de incapacitate temporară de muncă;*
- b) prin aplicarea **procentului de 65%** asupra bazei de calcul stabilite conform art. 10 pentru certificatele de concediu medical eliberate pentru o **perioadă cuprinsă între 8 și 14 zile** de incapacitate temporară de muncă;*
- c) prin aplicarea **procentului de 75%** asupra bazei de calcul stabilite conform art. 10 pentru certificatele de concediu medical eliberate **pentru o perioadă de peste 15 zile** de incapacitate temporară de muncă.”*

Observația numărul 1

Din conținutul alin. (1) art. 17 din OUG 158/2005, astfel cum a fost modificat prin Legea 141/2025, reiese că ziua a 15-a a perioadei de incapacitate temporară de muncă nu este inclusă în niciunul dintre intervalele prevăzute la literele b) sau c).

Propunere

Modificarea art. 17 alin. (1) lit. c) din OUG 158/2005 astfel:

- c) prin aplicarea **procentului de 75%** asupra bazei de calcul stabilite conform art. 10 pentru certificatele de concediu medical eliberate **pentru o perioadă EGALĂ SAU MAI MARE DE 15 zile** de incapacitate temporară de muncă.”*

Observația numărul 2

Conform art. 17 alin. (1) din OUG 158/2005, cuantumul brut lunar al indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă cauzată de boli obișnuite sau de accidente în afara muncii se determină **raportat la fiecare episod de boală**, prin aplicarea unui procent diferențiat asupra bazei de calcul, în funcție de durata concediului medical. Conform articolului 14¹ alin. (2) din OUG nr. 158/2005, pentru fiecare episod de boală, în vederea urmăririi evoluției bolii care a determinat incapacitatea temporară de muncă a persoanei asigurate, se acordă concediu medical în cel puțin două etape. Această abordare sugerează că un „episod de boală” reprezintă perioada continuă în care o persoană se află în incapacitate temporară de muncă din cauza unei afecțiuni medicale. De asemenea, normele de aplicare ale OUG 158/2005, aprobate prin Ordinul nr. 15/2018/1.311/2017, stabilesc că medicii curanți trebuie să întocmească un plan de urmărire a evoluției bolii pentru fiecare episod de boală, indicând astfel o abordare etapizată în acordarea concediilor medicale. Aceleași norme stabilesc că medicii de familie au dreptul de a elibera certificate de concediu medical pentru incapacitate temporară de muncă cu durata de cel mult 7 zile calendaristice, pentru un episod de boală, în cel puțin două etape, din care prima etapă este de maximum 4 zile calendaristice, cu excepția incapacității temporare de muncă a persoanelor asigurate determinate de bolile infectocontagioase din grupa A și a incapacității temporare de muncă a persoanelor asigurate

pentru care a fost instituită măsura izolării. Iar în cazul menținerii incapacității temporare de muncă pentru aceeași afecțiune, concediul medical se poate prelungi de către medicul curant din ambulatoriul de specialitate sau spital, în caz de internare, în etape succesive de maximum 30/31 de zile calendaristice, socotite de la prima zi de îmbolnăvire.

În concluzie, deși termenul „*episod de boală*” nu este definit explicit în legislație, acesta se referă la perioada continuă de incapacitate temporară de muncă determinată de o afecțiune medicală, iar reglementările existente impun acordarea concediilor medicale în etape, în funcție de evoluția stării de sănătate a asiguratului.

Din prevederile legale mai sus menționate, rezultă că pentru un salariat care prezintă mai multe certificate medicale aferente aceluiași episod de boală, indemnizația pentru incapacitate de muncă nu se calculează aplicând procente diferite pentru fiecare interval, ci se ia în considerare durata totală a concediului medical din cadrul acelui episod. Astfel, procentul aplicabil bazei de calcul se stabilește în funcție de numărul cumulat de zile de concediu medical aferente întregului episod de boală, chiar dacă acesta se întinde pe mai multe luni calendaristice.

Probleme identificate:

O dificultate majoră apare în situațiile în care un episod de boală se desfășoară pe parcursul a două sau mai multe luni calendaristice. În astfel de cazuri, determinarea procentului corect de calcul al indemnizației presupune cunoașterea numărului total de zile de concediu medical aferente întregului episod, inclusiv a celor din lunile următoare. Această cerință intră însă în conflict cu principiul raportării contabile și fiscale lunare, care impune ca toate informațiile necesare calculării salariilor și veniturilor asimilate salariilor trebuie să fie disponibile în ultima zi a lunii în cauză și, concomitent, reflectate în documente aferente lunii în cauză.

Practic, în luna în care începe episodul medical, angajatorul nu poate stabili cu exactitate procentul corect de calcul al indemnizației (și implicit, baza de calcul aferentă), în absența informațiilor privind durata totală a concediului medical, care poate continua și în luna următoare. Această situație generează următoarele **consecințe**:

- Rectificarea calculului salarial pentru luna precedentă și întocmirea unui ștat rectificativ aferent acelei luni;
- Recalcularea și plata diferențelor de indemnizații de concedii medicale rezultate din modificarea procentului de calcul aplicabil. Aceste diferențe salariale vor fi plătite ulterior datei stabilite prin contractul de muncă pentru plata drepturilor salariale;
- Recalcularea și plata diferențelor de taxe și contribuții salariale cu posibile penalități de întârziere pentru diferențele stabilite prin recalcul;
- Rectificarea declarației 112, ceea ce presupune efort administrativ suplimentar, riscuri de erori;

- Depunerea de cereri rectificative de recuperare a indemnizațiilor de concedii medicale de la Casele de sănătate;
- Blocaje în sistemele informatice de salarizare, care nu pot genera automat valorile corecte în lipsa unui procent aplicabil clar și complet în luna de început a episodului medical;
- Incoerență între evidențele interne ale angajatorului și cele ale instituțiilor publice (CNAS, ANAF).
- Eliberarea de documente care conțin informații eronate (adeverința de șomaj, adeverințe de venit, rapoarte statistice etc.), dacă acestea sunt solicitate și eliberate la momentul la care nu se cunoaște numărul total de zile de concediu medical aferente unui episod de boală.

Propunere

Pentru a evita disfuncționalitățile semnalate anterior, vă rugăm să analizați următoarele propuneri de clarificare și ajustare a prevederilor art. 17 alin. (1) din OUG 158/2005:

a) Introducerea posibilității de a calcula indemnizațiile cod 01 prin aplicarea procentului corespunzător fiecărui interval (primele 7 zile – 55%, zilele 8–14 – 65%, peste 15 zile inclusiv – 75%), fără a cumula zilele de concediu din certificate medicale succesive aferente aceluiași episod de boală.

b) Eliminarea obligației de recalcul al indemnizațiilor aferente lunilor anterioare, în situațiile în care informațiile necesare determinării procentului aplicabil devin disponibile ulterior încheierii lunii de raportare.

c) În ipoteza menținerii obligativității cumulării zilelor de concediu medical pentru același episod de boală, solicităm emiterea unei **proceduri oficiale** prin care:

- Diferențele de indemnizație să poată fi evidențiate exclusiv în luna în care sunt constatate, fără obligativitatea recalculării retroactive a impozitelor și contribuțiilor salariale și fără aplicarea de accesorii fiscale.
- Să se menționeze în mod expres că diferențele respective reprezintă venituri aferente lunii în care au fost identificate și înregistrate.

Vă mulțumim pentru înțelegere și așteptăm cu celeritate un punct de vedere oficial, având în vedere impactul direct asupra procesului de calcul și de raportare al indemnizațiilor de concediu medical chiar începând cu luna august 2025.

Cu stimă,

Dan Manolescu
Președinte CCF